

ORKDAL MENIGHETSBLAD

Nr. 1

JANUAR 1968

17. årgang

KALENDEREN er ny. Årstallet og Berre i budsjettframlegg og andre planar har vi tidligare skreve 1968. Men no lyt vi passe på å datera rett når brev skal sendast. Det «gamle» årstalet heng i fingrane enno.

Men elles er det lite som tyder på at noko nytt kjem når nyårsklokkene ringjer og raketane stig til vers.

Menneskja er dei same. Eg sjølv og. Nyårsnatta gjer inga forandring hos nokon av oss. Ikkje så mykje som eit hår skifter farge akkurat ved årsskiftet.

Kva er nytt med nyåret?

Ja, men enn dei gode tildriv som etter kva folk seier skal melda seg framfor kvart nyår? «De gode forsetters tid» skal vera nett no, er det sagt. Skal tru det? Fortel ikkje røynsla oss at dette og er gamalt og velkjent?

Nyåret er ikkje gamalt før dette er heilt klårt for kvart menneskje med evne til sjølvransaking. Alt er som før.

Så er det då ikkje stor hjelp å vente seg av årsskiftet? Nei det er ikkje det. Ikkje meir enn overgangen frå månad til månad eller frå dag til dag. Det er like uvisst og like sikkert at dette nye året kan vera mitt og ditt siste som dagen idag er det.

Men det er forunderlig med det. Midt i alt som er gamalt og tilvant

møter den Gud oss som har sagt: Sjå eg gjer alle ting nye. Det gjer han kvar dag og kvar stund. Dette er alltid like aktuelt og difor nytt. Og bodskapen på nyårsdagen er forteljinga om korleis Jesus fekk namnet sitt: «Du skal kalle hans namn Jesus, for han skal frelsa folket sitt frå alle syndene deira».

Dette er gamalt no, men har i seg den stendig fornyande krafta som fører det einskilde menneskje inn på ein ny veg, som gjev det ny von og ny tru.

Ordet «radikal» er mykje brukt i vår tid med. Det titalar nokon og

skræmer andre. Når ein veit kva ordet tyder, det som går inn til rota, skulle ordet vera brukbart i mange samanhenger og hjelpe oss på rett veg. Når det blir sagt at Jesus er radikal, er det sant som det er sagt. Han var ikkje nøgd med å sjå berre på yta. Inn til det inste av hjartelivet ville han. Slik avdekte han hyklarskapen hos farisearane. Sine cigne var han heller ikkje «nådig» mot på ein måte: «De veit ikkje kva ånd det er av», sa han ein gong hjartekulden hos læresveinane tok overhand.

Jesus kom ikkje for å skøyte på der eit og anna ikkje var fullkome. Han var radikal og gjekk inn til rota til alt vondt, syndehugen og sjølvkjærleiken. Han kom for å frelse folket sitt, ikkje for å fikse

I TRAFIKKEN

I et svensk ukeblad sto det nylig noen bønner som blir brukt og deles ut som trykksak i St. Andreaskirken i Malmø — bønner om at Gud må holde sin skjermende hånd over trafikken. Saken har sikkert også hos oss økende aktualitet.

BILISTENS BØNN:

Herre, gi meg en sikker hånd og et våkent øye, så jeg ikke med bilen min skader noen som kommer i min vei. Du har gitt oss livet, og jeg ber deg at jeg ikke gjennom noen handling må forgripe meg på ditt verk. Vern, Herre, dem som ferdes med meg, for skader og ulykker. Lær meg å betjene meg av bilen for mitt behov uten å tilside-sette de andres. Må jeg ikke bli så grepet av fartsrusen at jeg forakter skjønnet i den verden du har skapt, men at jeg må fare hensynsfullt fram på min veg.

AMEN.

på skavankane våre.

Så er ordet frelse det mest radikale av alle ord.

Når det blir ein røyndom for kvar einskild av oss, ja, då ber det i seg ei fornyingskraft som ikkje er å få på noko vis elles.

Tilbodet om frelse er difor nyårsordet framfor alle.

Lars Tangvik.

Fra bokhyllen

JEG og DU

Martin Buber: *Jeg og du*.
Cappelen, Oslo 1967, 115 s.

Ikke mange bøker fra dette århundre har hatt så omfattende virkninger som Martin Bubers «Ich und Du», som nå foreligger på norsk i Cappelens upopulære skrifter. Den utkom i 1923, men da hadde Buber arbeidet med den helt fra 1916.

Boken er altså blitt til i den åndelige oppbruddstid under og etter den første verdenskrig. Førkrigstidens optimistiske tro på det automatiske fremskritt var i full oppløsning. Tryggheten var forsvunnet. Nihilismens tidsalder, som Nietzsche hadde profetert om 30—35 år tidligere, syntes å stå for døren.

I denne situasjon var det noen som ble stående i blott og bar protest, ganske som idag. Men andre forsøkte en omtenkning av hele menneskets situasjon. Blant dem var den store jødiske tenker Martin Buber.

For nå var det blitt klart at det var mennesket selv det dreiet seg om. Vi står ved begynnelsen til den tankeretning som gjerne kalles eksistens — tenkningen. Dens tema er menneskets egen eksistens. Hva er det å være menneske? Hva innebærer det å være til som menneske, i tid og rom, i verden, i forhold til tingene, i samfunn med andre?

Spørsmålene var ikke nye. Men de ble stilt på en ny og intens måte, fordi man var kommet i en ny situasjon hvor mennesket var truet på livet av mennesket selv.

Martin Buber vil trenge inn til kjernen i det menneskelige problem, selve menneskets grunninnstilling til tilværelsen. Denne er dobbelt, sier han. Dels er den en upersonlig innstilling, hvor alt går ut på å erfare og bruke. Dels er den en umiddelbar opplevelse, et personlig forhold, et møte.

Denne dobbeltheten uttrykker han ved det han kaller «grunnorden»: Jeg - Det og Jeg - Du.

Det-verdenen er erfaringsverdenen og bruksverdenen, vitenskapens og teknikkens verden. Den er nødvendig, men dersom den blir det hele, er mennesket i fare. Buber sier: «I sannhetens hele alvor sier

jeg deg: Uten Det kan mennesket ikke leve. Men den som lever bare med Det, er ikke menneske». Og når han kaller sin bok «Jeg og Du», er det for å gjeninnføre en tapt dimensjon i det moderne menneskes liv. Forholder mennesket seg til omgivelsene bare som til et erfart og brukbart Det, mister det seg selv som menneske. Bare ved å møte naturen, menneskene og de åndelige realiteter i et Jeg-Du-forhold, blir mennesket fullt og helt seg selv som menneske.

Dette du-forholdet gjelder alt som er, men først og fremst forholdet til andre mennesker. Og der er det ikke vanskelig å gi Buber rett. Vi finner det opprørende å gjøre et annet menneske til en bruksobjekt og intet annet, enten det skjer gjennom slavehandel, prostitusjon, hensynsløs økonomisk utbytting, statstyranni eller på annen måte. Egentlig kan vi vel også innse at derved krenker man ikke bare den annens menneskeverd, men ødelegger samtidig sin egen menneskelighet.

I et siste perspektiv ser Buber hen dit hvor du-forholdenes forlengede linjer skjærer hverandre i det evige Du. Også dette er ifølge Buber et gjensidighetsforhold: «At du behøver Gud mer enn alt annet, det vet du alltid i ditt hjerte. Men vet du ikke også at Gud behøver deg, i sin evighets fylde deg? Hvorledes skulle mennesket være til, hvis Gud ikke behøvet ham, og hvorledes skulle du være til? Du behøver Gud for å være til, og Gud behøver deg — til nettopp det som er meningen med ditt liv».

Martin Bubers «Jeg og Du» er en merkelig bok, dypsindig og tankefull, snart patetisk, snart poetisk. Den åpner seg bare for den langsomme og arbeidsomme lesning, men da gir den også meget.

Johan B. Hygen.

MENIGHETSBLADETS ØKONOMI

De mange dobbeltnr. i høst har rimelig nok betydd en hard påkjenning for kassen, men vi har det håp at stillingen skal rettes opp ved å begrense oss til enkeltnr. noen ganger samtidig som vi tør regne fortsatt med velvillig støtte fra lesere fjern og nær.

FRA KILDENE

Visste dere ikke at jeg må være i min Fars hus? Luk. 2,49.

Herre Gud, du er og bliver
Den som jeg har hjertens kjær;
I ditt hus én dag meg giver
Mere enn som tusen her.
Under strid og nød på jord
Trygt å hvile i ditt ord!
Og hvor godt hos deg, vår hyrde,
Å få glemme dagens byrde!

Wallin. L. Rev. 39.

Ungdomsspalte

PÅ FANNREM var det juletefest 5. 1. for Tenåringstreffet på Megården — trivelig samvær med 50—60 deltagere.

TENÅRINGSTREFF blir det på Svorkmo onsdag 31. 1. med besøk fra Rødde ungdomsskole.

TILSVARENDE på Fannrem ant. 14. 2. i Megården bedehus.

KONFIRMANTKVELD blir det på Orkanger fredag 2. 2. kl. 18,30.

SKOLELAGSWEEKEND blir holdt 11. 2. på Fannrem. Generalsekr. Einar Solli deltar ved gudstj. i kirken, og ellers blir det møter på gymnaset.

Tall fra 1967

Siste år ble det i alt født 434 barn i prestegjeldet. Av dem hørte 21 heime i Orkland, 60 i Orkdal, 64 i Orkanger og 8 i Geitastrand. Tallet på konfirmanter var, i samme rekkefølge: 34, 63, 61 og 8, til sammen 166. I kirkene er vigd 74 par: Orkland 17, Orkdal 34, Orkanger 21, Geitastrand 2. I løpet av året var det 76 dødsfall, som fordeler seg slik: Orkland 17, Orkdal 31, Orkanger 25 og Geitastrand 3.

Tallet på nattverdgjester i samme rekkefølge: 125, 524, 141, 62. I ofringer og kollekter kom det inn tils. kr. 21 576,33 — herav i Orkland kr. 6 762,33, Orkdal kr. 10 225,24, Orkanger kr. 3 160,93 og Geitastr. kr. 1 427,83.

MENIGHETSBLAD

for Orkdal prestegjeld.
Utgitt av soknerådene i Orkdal.

Kontingent kr. 4,—.

Redaktør:
RES. KAP. EINAR KOREN.

FRA ORKANGER

KOSE-KVELDEN på Borgstua (Bårdshaug Herregård) 20. nov. innbragte kr. 500,— netto, som er overrakt Orkanger Menigh.for. — En varm takk rettes til fruene Skjærseth og Müller og mine pianoelever for underholdningen!

Magnhild Hoff.

JULETREFESTEN på Orkanger bedehus 3. juledag ble en virkelig familiejuletrefest. Vi takker prost Havdal, John Olav Tokstad og Vigdis Skauvik for deres bidrag til at festen ble så hyggelig.

Orkanger misjonsforeninger.

SVORKMO MUSIKKLAG og ORKLAND MANNSKOR

har sin jule- og nyttårsfest søndag 21. kl. 20.

Tale av ungd.sekr. Arne Løvold.

KONFIRMANTFORELDRE I ORKLAND

innbys til å samles torsdag 15. febr. på Svorkmo misj.hus kl. 19,30. Vi håper på en hyggelig kveld med servering og et enkelt program med hovedvekt på konfirmasjonen.

EN ÅRLIG BIBELSØNDAG

holdes i mange norske menigheter søndag seksagesima. I år blir det 18. febr. Det blir gudstjenester denne dag i Orkland og Orkanger, og det vil være naturlig at det også ved disse blir minnet om bibelmisjonen som i senere tid er blitt den store fellesoppgave mange steder i vår kirke.

FASTEINNSAMLINGEN

for Kirkens Nødhjelp som ifjor ble forsøkt mere improvisert, vil bli gjentatt i år. Den lille fiolette boksen på våre som regel veldekkede bord vil minne oss om og appellere til oss om å dele noe av vårt overskudd med mennesker som sulter fordi underskuddet noen steder i verden er så stort.

LOKALHISTORISK KVELD

fredag 16. 2. kl. 20 på Svorkmo.

KONFIRMANTER ORKLAND

Partiet på Svorkmo samles i misjonshuset 23. 1. kl. 17.

Kirketjener Bernt Groven

fyller 70 år 3. febr. og har sagt opp sin stilling ved Moe kirke.

Vi bringer her en hjertelig gratulasjon med takk for lang og trofast tjeneste.

Kirkedags-tanker:

Kirken i velferdssamfunnet

Kan ikke staten og kommunen ta seg av våre skrøpeligheter så kirken slipper å tenke på diakoni? Slik er det nok mange som tenker, men den slags tanker fikk ikke støtte av generalsekretær Andreas Grasmø da han under Kirkedagene innledet til gruppesamtale om «Kirken i velferdssamfunnet». Tvertimot, vi må gi diakonien større plass i kirkens liv, hevdet han.

— Det som er den store fristelse for kirken i dag, er å vise til at samfunnet etter hvert overtar ansvaret for det enkelte menneske fra vuggen til graven. — Da er veien meget kort til å underforstå: Dermed har samfunnet selv overtatt ansvaret for den kristne nestekjærlighet.

Overfor dette må vi på det sterkeste understreke at selv om velferdssamfunnet bygges ut til topps og til bunns, kan det aldri erstatte den enkle kristne nestekjærlighet gjennom menighet og kirke . . .

Selvsagt hevdet Grasmø at vi som kristne må være glad for utbyggingen den sosiale omsorg og at kirkens diakoni må stå i nært samarbeid med velferdsstaten, ja, at diakonien gjennom dette samarbeidet går inn i et langt videre interessefelt enn tidligere.

Og samfunnet trenger kirkens diakoni. Rettferdighetsprinsippet kan så lett bli kaldt og skjematisk. nettopp her er det at kirkens diakoni skal fremme det medmenneskelige syn i alle forhold med enkel nestekjærlig omsorg. Den skal tale alle de glemtes sak og ellers påpeke at den generelle utbygging av velferden ikke må gå ut over de som

(Forts. s. 4).

SIDEN SIST:

har vi hatt jul og nyttår. Enda en gang har kirkeklokkene ringt julehelgen og nyttåret inn under værforhold som var sjelden gunstige. Søkningen til høytidens gudstjenester var god, og antallet av juletre-fester har vært stort uten at det er mulig å nevne noen enkelt spesielt.

Vi kunne her ha lyst bare til å nevne de juleandakter som ble holdt før jul ved noen av de større bedrifter. Exolon på Gjølme og Ferrosilium på Orkanger hadde besøk av prost Havdal, og ved Orkla Skogindustri talte res. kap. Koren. Det var hyggelig og verdifullt med dette møte mellom industri og kirke, som en kunne ønske fikk mulighet for å bli utbygget videre.

Nyttårskvelden var det besøk av Meldal kirkes barnekor ved gudstjenesten i Orkland. Et friskt innslag med presisjon og stil som alle de fremmøtte satte pris på.

Vi føyer også til her at «Eldres hyggetime» på Svorkmo var spesielt innbudt 14. 1. til gudstjenesten med etterfølgende «kirkekaffe» på misjonshuset. Værforholdene la seg til rette så mange av de gamle kunne våge seg ut og være med.

G A V E R til bladet

Innk. i desember 1967:

ORKLAND:

Ved Koren:

Ingeborg Anna Aarli kr. 5.
Marta og Ingebrigt Aarli. Eli og Ivar Øyum. Fru Lund. Marit Dragsset. Arne Belsvik. Nanna Tangvik. Randi og Sigurd Åmot. Kally Lund. Gjertrud Nerås. Eldborg og Idar Tevik. Laura og Andreas Rye. Åse og Olav Vormdal. Gurina og Ola Bergem. Gudrun og Trond Lium. Gunhild og Helge Hoston. Ingvalda og Bjarne Wahl. Anne og John Gundersen. Borghild Bakken. Klara og Henrik Bakken. Alle bet. kr. 10.

Ved Nils Ofstad:

Solveig og Olav Melby kr. 10.
Anders Solem kr. 10.

ORKDAL:

Ved I. K. Jakobsen:

J. Halsteinli kr. 20.
Gudrun og Peder Sundli. John

GUDSTJENESTER

21/1, 2. s. e. Kr. åpenb.

Orkanger kl. 11: Havdal.
Monset skole kl. 11: Koren.

28/1, 3. s. e. Kr. åpenb.

Orkland kl. 11: Koren.
Orkdal kapell: Havdal.

4/2, 4. s. e. Kr. åpenb.

Orkanger kl. 11: Koren. Ofring
til Kirkens Nødhjelp.
Moe misjonshus kl. 11: Havdal.

11/2, s. septuagesima.

Orkdal kl. 11: Prestene Havdal
og Solli. Nattverd. Ofr. til
Det kr. skolelagsarbeid.
Geitstrand kl. 11: Koren.
Ofring til ABAKALIKI.

18/2, s. seksagesima.

Orkland kl. 11: Havdal. Nattverd.
Ofr. til Det norske Bibelselskap.
Kirkebuss fra Hoston kl. 10
over Monset.
Orkanger kl. 11: Koren. Nattv.

Rye. L. Tønsager. Margareth Nød-
tvedt. Bjørg Hegstad. Reidun og
Johannes Eldevik. Henrik Mogseth.
Johanna og Ola Skarholt. Maja og
Iver Lefstad. Alida Meaas. Borg-
hild Melbye. Borgny Helseth. Gud-
run og L. Sommervold. Arne Foss-
bakk. Berit Langmo. Alle bet. kr. 10,
Gurina Kråkdal kr. 5. Johanne og
Johan Larsen 5. Arne Fagerli 5.

Ved Koren:

Sivert Gangåssæter kr. 20.
Olava og Anders Fossen kr. 10.

Ved Lars Bonvik:

John Johnson kr. 10. John Dør-
dal 10. Ola Bakk 10. Alf Kjønlø 5.

ORKANGER:

Ved Koren:

Åse og Reidar Wormdal. Elbjørg
og Leif Lyngstad. Magnhild og Er-
ling Hoff. Alle bet. kr. 10.

GEITASTRAND:

Ved Lars Bonvik:

Sverre Meland kr. 20. Inga og M.
Bjørnbeth 10. Edm. Pettersen 5.

UTENBYGDS:

Ved Koren:

Ludvig Hassel, Sandefjord kr. 10.
Karen Solum, Stabekk kr. 10.

Ved Lars Bonvik:

Berit Berdal, Å i Åfjord kr. 10.
Anne Lise Meland, Bosberg kr. 10.

Ved I. K. Jakobsen:

Marie Rø, Nidarvold kr. 10.

Ved Nils Ofstad:

Guri Ingeborg og Arnt Nik. Of-
stad, Vågos kr. 10.

UTENLANDS:

Ved Koren:

Severine Rockness, Seattle, U.S.A.
(1 dollar) kr. 7,05.

Hjertelig takk.

SLEKTERS GANG

Døpte

Orkland.

1/1-68: Odd Johan Sæther
Terje Vormdal.

Orkdal.

3/12-67: Atle Ustad
26/12: Ole Einar Johansson
Per Elias Drabløs
Kjetil Sigmund Engen
Brit Øye

1/1-68: Ola Kroken

14/1: Marius Aune
Per Åge Magnussen
Sidsel By.

Orkanger.

10/12-67: Marianne Vågø
17/12: Stig Roar Ebbesen
Iren Olsen
25/12: Kjell Audun Eriksen
31/12: Rune Lynum
Petter Eriksen
Sidsel Rian.

Geitstrand.

7/1-68: Sissel Anne Ofstad.

Vigde

Orkland.

28/12: Geir Pettersen og Margit
Porsanger.
30/12: Per Arne Møkkelgård og
Toril Lund.

Orkdal.

2/12: Roald Alver og Marit Garberg
9/12: Morten Meyer og
Kari Pauline Skavdahl
27/12: Bjørn Sivertsen og
Turid Nikoline Karlson
28/12: Olav Sigmund Meås og
Margot Lillelækken

SØLVVÆRER

til

BARNEDÅP BRYLLUP
KONFIRMASJONJOHN RØHME
GULLSMED - ORKANGER

Kirken i velferdssamfunnet

(Forts. fra s. 3).

står bakerst i køen og alltid har lett
for å bli liggende etter.

Under Kirkedagene som ved andre
anledninger er det blitt minnet om
at diakonien hører hjemme i kirken
og at vi trenger en virkelig diakonal
vekkelse. Grasmo sa det slik:

— Det skal være like naturlig å
utføre en tjeneste som å gå til guds-
tjeneste!

Jarle Johnsen og Eli Nygaard

29/12: Gabriel G. Slørdahl og
Magnhild Ingrid Øren

30/12: Stein Inge Oddli og
Bjørn Almlie
Morten Øverland og
Aud Arnhild Hoel.

Orkanger.

2/12: Lars Sigfred Snildal og
Annbjørg Rikstad
9/12: Harald Georg Våtland og
Jorid Krogstadmo
29/12: Lars Jan Kufås Schjerve og
Brit Aasmul
30/12: Ole Palmer Olsen og
Gerd Pauline Løkken
31/12: Finn Villy Sæther og
Liv Ysland.

Døde

Orkland.

1/1-68: Anne Kvernvik, f. 1886.

Orkdal.

5/12: Anna Breivoll, f. 4/9-1887
30/12: Ole L. Ustad, f. 6/12-1883
(gravl. Hitra).
6/1-68: John B. Tuflått, f. 11/5-1896.

Orkanger.

10/12: Johanne Hoff, f. 19/3-1885
19/12: Ole R. Rønning, f. 14/5-1887
27/12: Arne Vangen, f. 22/12-1918
29/12: Martin Fossen, f. 8/10-1887
31/12: Rasmus Andreas Pedersen,
f. 17/9-1886
9/1-68: Agnes Camilla Faafeng,
f. 3/11-1889.

Trykt i: SVORKMO PRENTEVERK